

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/126
Karar No : 2014/3740

REKABET KURUMU
Tarih : 11.03.2015
Sayı : 1291

Davacı : Doğan Dağıtım Satış Pazarlama Matbaacılık Ödeme
Aracılık ve Tahsilat Sistemleri A.Ş.

Vekili : Av. Nilgün ÖZERKAN
1468 Sok. 16/1 Alsancak / İZMİR

Davalı : Rekabet Kurumu
Bilkent Plaza, B-3 Blok Bilkent / ANKARA

Hukuk Müşaviri : Mehmet ÖZDEN - Aynı adreste.

Davanın Özeti : 16.09.2010 tarih ve 10-59/1196-452 sayılı Rekabet Kurulu kararının; rakip dağıtım şirketinin başvuru konusu kümbetlerin maliyetine katılmaması nedeniyle, söz konusu satış noktalarında rakip şirketin dağıtımını yaptığı ürünlerin satışının yapılmasının engellenmesinin ya da söz konusu maliyetin ilgili satış noktalarına yansıtılmasının istenildiği, başvuru konusu uygulamanın 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'da yer alan muafiyet koşullarını sağladığı, başvuru konusu kümbetlere ilişkin satın alma maliyeti davacı şirket tarafından karşılanmasına rağmen rakip şirketin de anılan kümbetlerde satış yapması nedeniyle bedavacılık sorununun ortaya çıktığı, Rekabet Kurulu kararlarının ticari ihtilafların çözümünü engellememesi gerektiği, başvuru konusu uygulamayla rakip şirkete yansıtılmayan maliyetlerin karşılığının alınmasının amaçlandığı, esas amacın son satış noktalarına rekabet yasağı getirmek olmadığı, davacı şirketle rakip şirket arasında bu konuda bir anlaşmanın bulunmadığı ve iki şirket arasındaki uyuşmazlığın ticari bir ihtilaf olmadığı, başvuru konusu uygulamayla rekabetin önemli ölçüde sınırlanmayacağı ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Davacı şirketin başvurusu kapsamında son satış noktalarına getirilecek münhasırlığın mağaza içi markalar arası rekabeti engelleyeceği ve tüketici tercihlerini azaltıcı etki doğuracağı, söz konusu münhasırlığın sadece diğer dağıtım şirketlerine değil, seçme özgürlüğü ortadan kaldırılan bayilere ve nihai tüketiciye de zarar vereceği, başvuru konusu uygulamanın 5187 sayılı Basın Kanunu'na da aykırı olduğu, bedavacılık sorununun ancak rakip şirketin söz konusu mobo/kiosk/kümbetlerin satın alım maliyetlerine katlanmaktan imtina etmesinin süreklilik arz ettiği durumlarda ortaya çıkacağı, davacı şirketin şahsi bir hakkını elde etmek için rekabet hukukunu kullandığı belirtilerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/126
Karar No : 2014/3740

Danıştay Tetkik Hâkimi Esra Nur AYSOY'un Düşüncesi : Davanın reddine karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Aydın KURTULUŞ'un Düşüncesi : Dava, Rekabet Kurulu'nun 16.09.2010 günlü ve 10-59/1196-452 sayılı kararının iptali istemi ile açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 5. maddesinde;

"Kurul, aşağıda belirtilen şartların tamamının varlığı halinde (Mülga ibare: 02.07.2005-5388/1. Md) 2 (...) teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4 üncü madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verebilir:

- Malların üretim veya dağıtımı ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanması,
- Tüketicinin bundan yarar sağlaması,
- İlgili piyasanın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması,
- Rekabetin (a) ve (b) bentlerindeki amaçların elde edilmesi için zorunlu olandan fazla sınırlandırılmaması,

(Değişik: 02.07.2005-5388/1. Md)3 Muafiyet belirli bir süre için verilebileceği gibi, muafiyetin verilmesi belirli şartların ve/veya belirli yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlanabilir. Muafiyet kararları anlaşmanın ya da uyumlu eylemin yapıldığı veya teşebbüs birliği kararının alındığı yahut bir koşula bağlanmışsa koşulun yerine getirildiği tarihten itibaren geçerlidir.

Kurul, birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi halinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabilir." hükmü;

Aynı Kanun'un 8. maddesinde ise;

"İlgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu üzerine Kurul, elinde bulunan bilgiler çerçevesinde bir anlaşmanın, kararın, eylemin veya birleşme ve devralmanın bu Kanununun 4, 6 ve 7 nci maddelerine aykırı olmadığını gösteren bir menfi tespit belgesi verebilir.

Kurul, bu belgenin düzenlenmesinden sonra 13 üncü maddedeki şartlar çerçevesinde görüşünden her zaman dönebilir. Ancak bu durumda taraflara Kurulun görüş değiştirmesine kadar geçen süre için cezaî müeyyide uygulanmaz." hükmü yer almaktadır.

Dosyanın incelenmesinden, davacı şirket olan Doğan Dağıtım Satış Pazarlama ve Matbaacılık AŞ. tarafından alım bedeli ödenen 108 adet kümbet için, alım bedellerinin rakip dağıtım firması tarafından paylaşılması durumunda, rekabet yasağı getirilmesi ya da söz konusu bedelin son satış noktasında faaliyet gösteren tali bayiye yansıtılması uygulamasına menfi tespit belgesi verilmesi/ muafiyet tanınması istemi ile yapmış olduğu başvuru sonucu, bildirim konusu uygulamanın rekabeti sınırlayıcı etki taşıması nedeniyle, işleme 4054 sayılı Kanun'un 8. maddesi uyarınca menfi tespit belgesi verilmesinin mümkün olmadığı, Doğan Dağıtım Pazarlama ve Matbaacılık AŞ.'nin alıcı olarak gazete ve dergi dağıtım pazarında

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No :2011/126
Karar No : 2014/3740

%40'ın üzerinde pazar payına sahip olması nedeniyle, 2002/2 sayılı Tebliğin sağladığı grup muafiyetinden yararlanmadığı ve 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde sayılan koşulların tamamını karşılamaması nedeniyle, ilgili uygulamaya bireysel muafiyet de tanınmasının mümkün olmadığı yolundaki davaya konu edilen Rekabet Kurulu kararının alındığı anlaşılmaktadır.

Doğan Dağıtım Satış Pazarlama ve Matbaacılık AŞ'nin başvuru konusu kümbetlerde, rakip dağıtım şirketinin satış yapmasını önlemesi, bu kümbetlere ilişki son satış noktalarına rekabet etmeme yükümlülüğü getirilmesi şeklinde değerlendirilmektedir. Söz konusu yükümlülüğün getirilmesi durumunda, başvuru konusu kümbetleri işleten bayi, başka dağıtım şirketlerinin dağıtımını üstlendiği ürün ve hizmetlerin dağıtımını ve pazarlamasını yapamayacaktır. Bu nedenle, rekabet etmemeye yönelik dikey sınırlamalar içeren ve dolayısıyla rekabetin doğrudan kısıtlanmasına neden olabilecek böyle bir uygulama, 4054 sayılı Kanun'un 4. madde kapsamında olduğundan, menfi tespit belgesinin verilmesi mümkün değildir.

Doğan Dağıtım Satış Pazarlama ve Matbaacılık AŞ'nin gazete ve dergi dağıtım pazarında, pazar payı verilerinden hareketle 2009 yılında %40'ın üzerinde pazar payına sahip olduğu, böylece, gazete ve dergi dağıtım pazarı itibarı ile 2002/2 sayılı Tebliğ'in sağladığı grup muafiyetinden yararlanma şartlarına sahip olmadığı görülmektedir.

4054 sayılı Kanun'un muafiyet koşullarını düzenleyen 5. maddesinde, iki olumlu iki olumsuz koşul sayılarak muafiyet tanınacak anlaşmaların bu dört koşulu birden sağlaması gerektiği hükme bağlanmıştır. Ancak, Doğan Dağıtım Satış Pazarlama ve Matbaacılık AŞ'nin 71 i faal 108 adet kümbet için geçerli olması planlanan, mevcut durumda grup muafiyetinden faydalanamayan ve münhasırlık içeren bildirim konusu uygulamasının da Kanun'un 5. maddesinin (a) ve (b) bentlerinde yer şartları ihtiva etmediği görüldüğünden bireysel muafiyeti de haiz olmadığı açıktır.

Bu nedenle, davacı şirket olan Doğan Dağıtım Satış Pazarlama ve Matbaacılık AŞ tarafından yapılan başvuru neticesi tesis edilen Rekabet Kurulu'nun 16.09.2010 günlü ve 10-59/1196-452 sayılı kararında hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 25.11.2014 tarihinde, davacı vekili Av. Nilgün Özerkan ve davacı şirketin genel müdürü sıfatıyla Hakan Urhan ile davalı idare temsilcisi Hukuk Müşaviri Mehmet Özden'in geldikleri ve Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle, açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/126
Karar No : 2014/3740

sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava, davacı şirket tarafından alım bedeli ödenen 108 adet kümbet (satış kulübesi) için rekabet yasağı getirilmesi ya da bu kümbetlere ilişkin alım bedelinin rakip şirketten alınamaması nedeniyle söz konusu bedelin tali bayiye yansıtılması durumunda, anılan uygulamaya menfi tespit belgesi verilmesi veya muafiyet tanınması istemleriyle yapılan başvuru üzerine tesis edilen 16.09.2010 tarih ve 10-59/1196-452 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1. maddesinde, bu Kanun'un amacının, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hâkim olan teşebbüslerin bu hakîmiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiştir; "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinde, "teşebbüs", "piyasada mal veya hizmet üreten, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bağımsız karar verebilen ve ekonomik bakımdan bir bütün teşkil eden birimler" olarak tanımlanmıştır; "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar" başlıklı 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilerek, bu hâllere örnekler verilmiştir; "Muafiyet" başlıklı 5. maddesinde ise; "Kurul, aşağıda belirtilen şartların tamamının varlığı hâlinde, teşebbüsler arası anlaşma, uyumlu eylem ve teşebbüs birlikleri kararlarının 4'üncü madde hükümlerinin uygulanmasından muaf tutulmasına karar verebilir:

- a) Malların üretim veya dağıtımı ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanması,
- b) Tüketicinin bundan yarar sağlanması,
- c) İlgili piyasanın önemli bir bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması,
- d) Rekabetin (a) ve (b) bentlerindeki amaçların elde edilmesi için zorunlu olanlardan fazla sınırlanmaması.

(Değişik ikinci fıkra: 2/7/2005-5388/1 md.) Muafiyet belirli bir süre için verilebileceği gibi, muafiyetin verilmesi belirli şartların ve/veya belirli yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlanabilir. Muafiyet kararları anlaşmanın ya da uyumlu eylemin yapıldığı veya teşebbüs birliği kararının alındığı yahut bir koşula bağlanmışsa koşulun yerine getirildiği tarihten itibaren geçerlidir.

Kurul, birinci fıkrada gösterilen şartların gerçekleşmesi hâlinde, belirli konulardaki anlaşma türlerine bir grup olarak muafiyet tanınmasını sağlayan ve bunların şartlarını gösteren tebliğler çıkarabilir." hükmüne yer verilmiş olup; bu madde hükmüne dayanılarak hazırlanan ve

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/126
Karar No : 2014/3740

14/7/2002 tarih ve 24815 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren, 2003/3 ve 2007/2 sayılı Rekabet Kurulu Tebliği ile değişik, Dikey Anlaşmalara İlişkin 2002/2 sayılı Grup Muafiyeti Tebliği'nin 1. maddesinde, bu Tebliğ'in amacının; dikey anlaşmaların, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi hükümlerinin uygulanmasından grup olarak muaf tutulmasının koşullarını belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasında, üretim veya dağıtım zincirinin farklı seviyelerinde faaliyet gösteren iki ya da daha fazla teşebbüs arasında belirli mal veya hizmetlerin alımı, satımı veya yeniden satımı amacıyla yapılan anlaşmaların -dikey anlaşmalar- bu Tebliğ'de belirtilen koşulları taşıması kaydıyla, Kanun'un 4. maddesindeki yasaklamadan Kanun'un 5. maddesinin 3. fıkrasına dayanılarak grup olarak muaf tutulduğu; 2. fıkrasında, **bu Tebliğ ile sağlanan muafiyetin, sağlayıcının dikey anlaşma konusu mal veya hizmetleri sağladığı ilgili pazardaki pazar payının %40'ını aşmaması durumunda uygulanacağı kurala bağlanmıştır.**

4054 sayılı Kanun'un "Menfi Tespit" başlıklı 8. maddesinde de; "İlgili teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu üzerine Kurul, elinde bulunan bilgiler çerçevesinde bir anlaşmanın, kararın, eylemin veya birleşme ve devralmanın bu Kanunun 4, 6 ve 7'nci maddelerine aykırı olmadığını gösteren bir menfi tespit belgesi verebilir.

Kurul, bu belgenin düzenlenmesinden sonra 13'üncü maddedeki şartlar çerçevesinde görüşünden her zaman dönebilir. Ancak bu durumda taraflara Kurulun görüş değiştirmesine kadar geçen süre için cezai müeyyide uygulanmaz." hükmüne yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Türkiye'de gazete ve dergi dağıtım faaliyetinin iki büyük medya grubuna dâhil olan iki dağıtım şirketi tarafından gerçekleştirildiği, bu şirketlerden birinin davacı şirket ve diğerinin Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş. (Turkuvaz Dağıtım) olduğu, dağıtım yapılan ürünlerin tali bayiler (son satış yerleri) aracılığıyla nihai tüketiciye ulaştırıldığı; davacı şirket tarafından alım bedeli ödenen 71'i faal 108 adet kümbete ilişkin olarak rakip şirketin (Turkuvaz Dağıtım) alım bedeline katılmaktan imtina etmesi nedeniyle dava konusu Kurul kararına esas alınan başvurunun yapıldığı; anılan başvuruda, söz konusu 108 adet kümbet için rekabet yasağı getirilmesinin ya da bu kümbetlere ilişkin alım bedelinin rakip şirketten alınamaması nedeniyle söz konusu bedelin tali bayiye yansıtılması durumunda, anılan uygulamaya menfi tespit belgesi verilmesinin veya muafiyet tanınmasının talep edildiği; söz konusu başvurunun incelenmesi sonucunda, dava konusu Kurul kararı ile; ilgili ürün pazarının "gazete ve dergi dağıtım pazarı" olarak ve ilgili coğrafi pazarın "Türkiye" olarak belirlendiği, kümbetlere ilişkin maliyetlerin "satın alma maliyeti, kurulum maliyeti ve işletme maliyeti"nden oluştuğu; Turkuvaz Dağıtım'la yapılan görüşmede, kümbetlerin satın alma (veya yapım) maliyetlerinin genellikle davacı şirket ve Turkuvaz Dağıtım tarafından paylaşıldığı, bazen de söz konusu maliyetlerin sadece bir şirket tarafından üstlenildiği, kurulum maliyeti gibi diğer maliyetlerin de eşit şekilde paylaşıldığının belirtildiği; davacı şirket tarafından ise, genelde mobo/kiosk/kümbet olarak adlandırılan satış kulübelerine ilişkin maliyetlerin iki şirket tarafından

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/126
Karar No : 2014/3740

eşit olarak paylaşıldığı, ancak başvuru konusu kümbetlere ilişkin satın alma maliyetinin davacı şirket tarafından tek başına karşılandığı, buna rağmen Turkuvaz Dağıtım'ın da anılan kümbetlerde satış yaptığının iddia edildiği; başvuru konusu kümbetler dışındaki tüm gazete satış kulübelerinin maliyetlerinin iki şirket tarafından eşit olarak paylaşıldığı ve bu konuda herhangi bir sorun yaşanmadığı; anılan durumun Turkuvaz Dağıtım'a sorulması üzerine verilen cevapta, mobo/kiosk/kümbetlerin maliyetlerinin paylaşılmasında genel olarak davacı şirketle bir anlaşmazlık olmadığı, ancak davacı şirket tarafından alım bedeli ödenen başvuru konusu kümbetler konusunda kendi şirketlerinin bilgi ve onaylarının alınmaması nedeniyle söz konusu maliyete ortak olunmadığının belirtildiği; bildirim konusu işlemin 5187 sayılı Basın Kanunu'nun 23. maddesi uyarınca kesin olarak yasaklanan bir uygulamayı konu edindiği, başvuru konusu talep uyarınca son satış noktalarına rekabet etmeme yükümlülüğünün getirilmesi durumunda, söz konusu kümbetleri işleten bayinin, davacı şirket dışındaki başka dağıtım şirketlerinin dağıtımını üstlendiği ürün ve hizmetlerin dağıtımını ve pazarlamasını yapamayacağı, 17.07.2000 tarih ve 00-26/292-162 sayılı Rekabet Kurulu kararında da tespit edildiği üzere bu uygulamanın rekabetin doğrudan kısıtlanmasına neden olabilecek bir uygulama olması nedeniyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında olduğu, kümbet maliyetinin son satıcıya yansıtılması durumunda da, satış noktalarına rekabet yasağı getirilmesiyle satıcının kümbet maliyetini ödeme talebini geri çeviren Turkuvaz Dağıtım'ın yayınlarını satmaması arasında pratikte hiçbir fark olmayacağı, her ne kadar son satıcılardan belli bir bedel talep etmek ticari bir karar gibi görünse de bu uygulamanın dolaylı olarak tali bayiler üzerinde fiili bir münhasırlık oluşturacağı, bu durumda "*bildirim konusu uygulamanın rekabeti sınırlayıcı etki taşıması nedeniyle işleme 4054 sayılı Kanun'un 8. maddesi uyarınca menfi tespit belgesi verilmesinin mümkün olmadığı*"; davacı şirketin gazete ve dergi dağıtımını pazarında %40'ın üzerinde pazar payına sahip olması nedeniyle de anılan uygulamanın "*2002/2 sayılı Tebliğ'in sağladığı grup muafiyetinden yararlanamadığı*"; öte yandan, davacı şirketin başvurusunun asıl amacının bazı son satış noktalarında münhasırlık uygulaması değil, rakip dağıtım şirketinden alınamayan bedelin karşılanması olduğu, davalı idarenin ticari ihtilafları çözmek gibi bir görevinin bulunmadığı, ancak davacı şirketin başvurusu dikkate alınarak bireysel muafiyet değerlendirmesinin yapılması gerektiği, bireysel muafiyet için ise 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde yer alan koşulların sağlanması gerektiği, başvuru konusu 108 adet kümbetin maliyetinin paylaşılabilmesi nedeniyle son satış noktalarına rekabet etmeme yükümlülüğü getirilmesinin, gazete ve dergi dağıtımında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmelerin sağlanması sonucunu doğurmaması, başvuru konusu uygulamanın tüketici tercihlerini kısıtlaması nedeniyle tüketicinin bundan yarar sağlayamayacak olması ve ilgili piyasada rekabetin sınırlanması nedenleriyle 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesinde yer alan koşulları sağlamayan başvuru konusu uygulamaya "*bireysel muafiyet tanınmasının mümkün olmadığı*"; ayrıca bedavacılık sorununun ancak Turkuvaz Dağıtım'ın mobo/kiosk/kümbetlerin ilk

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2011/126
Karar No : 2014/3740

satın alım maliyetlerine katlanmaktan imtina etmesinin süreklilik arz ettiği durumlarda ortaya çıkacağı belirtilerek söz konusu başvurudaki taleplerin yerinde olmadığına karar verildiği anlaşılmaktadır.

5187 sayılı Basın Kanunu'nun "Sürelî Yayınların Dağıtımı" başlıklı 23. maddesinde; "Sürelî yayınların dağıtımını yapan kişiler, kendilerinden dağıtımı istenen yayınları, dağıtımını yaptıkları diğer yayınlar için aldıkları satış fiyatı, tiraj ve sayfa sayısına göre belirlenen dağıtım ücretini aşmayacak bir bedel karşılığında, dağıtmakla yükümlüdürler. Bu yükümlülüğe aykırı davranışlar, dağıtımından kaçındıkları yayının toplam bedelinin on misli ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Sürelî yayınları perakende olarak satışa sunan gerçek veya tüzel kişiler, aynı anda diledikleri kadar dağıtım şirketiyle anlaşıp diledikleri yayınları satabilirler. Hiç kimse, bu kişilere, rakip yayınları satmama yükümlülüğü getiremez ve bu yayınları satmama koşuluna bağlı olan veya bu sonucu doğuracak edimlerde bulunamaz." hükmü yer almıştır.

Uyuşmazlık konusu olayda; dava konusu Kurul kararına esas alınan başvuruda, son satış noktalarına rekabet yasağı getirilmesinin talep edildiği görülmekte ise de, anılan talep uyarınca, son satış noktalarında davacı şirketin dağıtımını yaptığı ürünler dışında satış yapılamayacak olması nedeniyle anılan uygulamanın, 5187 sayılı Kanun'un 23. maddesinin 2. fıkrasına aykırı olduğu sonucuna varılmaktadır. Ayrıca, anılan başvuruda, başvuru konusu 108 adet kümbete ilişkin maliyetin son satıcıya yansıtılması durumunda, bu uygulamaya menfi tespit belgesi verilmesi veya muafiyet tanınması talep edilmişse de, dosyadaki bilgi ve belgelerden, böyle bir uygulama sonucunda asıl amacın, rakip şirketten alınamayan maliyet bedelinin tahsil edilmesi, bu mümkün değilse rakip şirketin dağıtımını yaptığı ürünlerin anılan satış noktalarında satılmasının engellenmesi olduğu görülmektedir. Bu durumun, dava konusu Kurul kararında da tespit edildiği üzere, dolaylı yoldan tali bayiler/son satış noktaları üzerinde fiili münhasırlık oluşturacağı açıktır.

Öte yandan, 14/7/2002 tarih ve 24815 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren, 2003/3 ve 2007/2 sayılı Rekabet Kurulu Tebliğleri ile değişik, Dikey Anlaşmalara İlişkin 2002/2 sayılı Grup Muafiyeti Tebliği'nin "Kapsam" başlıklı 2. maddesinin 2. fıkrasına göre, bu Tebliğ ile sağlanan muafiyet, sağlayıcının dikey anlaşma konusu mal veya hizmetleri sağladığı ilgili pazardaki pazar payının %40'ını aşmaması durumunda uygulanacağından; dava konusu Kurul kararında, davacı şirketin, gazete ve dergi dağıtım pazarında %40'ın üzerinde pazar payına sahip olduğu tespit edildiğinden, başvuru konusu uygulamanın anılan grup muafiyetinden yararlanması mümkün bulunmamaktadır.

4054 sayılı Kanun'un 5. maddesine göre, muafiyet tanınabilmesi için, malların üretim veya dağıtım ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanması, tüketicinin bundan yarar sağlaması, ilgili piyasanın önemli bir

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No :2011/126
Karar No :2014/3740

bölümünde rekabetin ortadan kalkmaması ve rekabetin anılan amaçların elde edilmesi için zorunlu olanlardan fazla sınırlanmaması koşullarının birlikte mevcut olması gerekmektedir. Dava konusu Kurul kararına esas alınan başvuruda belirtilen uygulama sonucunda ise, başka dağıtım şirketlerinin dağıtımını yaptığı ürünlerin uyumsuzluk konusu satış noktalarında satılmayacağı dikkate alındığında, bu durumdan gazete ve dergi dağıtım pazarına ilişkin piyasanın olumsuz etkileneceği ve tüketicilerin seçme özgürlüğü sınırlanacağı açık olup, anılan uygulama nedeniyle özellikle malların üretim veya dağıtım ile hizmetlerin sunulmasında yeni gelişme ve iyileşmelerin ya da ekonomik veya teknik gelişmenin sağlanamayacağı ve tüketicinin bundan yarar sağlamayacağı anlaşıldığından; söz konusu uygulamaya davalı idarece 4054 sayılı Kanun'un 5. maddesine göre bireysel muafiyet tanınması da mümkün görülmemiştir.

Bu durumda; davacı şirketin, uyumsuzluk konusu 108 adet kümbet için rekabet yasağı getirilmesi ya da bu kümbetlere ilişkin alım bedelinin rakip şirketten alınamaması nedeniyle söz konusu bedelin tali bayiye yansıtılması durumunda, anılan uygulamaya menfi tespit belgesi verilmesi veya muafiyet tanınması yönündeki talebi karşısında; bildirim konusu uygulamanın, rekabeti sınırlayıcı etki taşıması nedeniyle işleme 4054 sayılı Kanun'un 8. maddesi uyarınca menfi tespit belgesi verilmesinin mümkün olmadığına, 2002/2 sayılı Tebliğ'in sağladığı grup muafiyetinden yararlanmadığına ve anılan uygulamaya bireysel muafiyet tanınmasının da mümkün olmadığına ilişkin dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; davanın **REDDİNE**, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 137,30-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, posta gideri avansından artan tutarın kararın kesinleşmesinden sonra istemi hâlinde davacıya iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 25.11.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Ahmet	Zeki	Dr. Hasan	Hamza
ÖZGÜR	EĞERCİ	YİĞİT	GÜL	EYİDEMİR

Yargılama Giderleri :
Başvuru Harcı : 28,20-TL
Karar Harcı : 38,20-TL
Vekâlet Harcı : 2,90-TL
Posta Gideri : 68,00-TL
Toplam : 137,30-TL

